

nister kan forblive i sit embede, efter at Folketinget har udtalt sin mistillid til ham".<sup>16)</sup>

#### Litteratur:

Max Sørensen: Statsforfatningsret, 2. udgave, ved Peter Germer (1973)

Henrik Zahle: Dansk forfatningsret 1 (2001)

Henrik Zahle: Dansk forfatningsret 2 (2001)

Peter Germer: Statsforfatningsret, 3. udgave (2001)

Lars Busck: Folketingets kontrol med forvaltningen (1988)

Jens Peter Christensen: Ministeransvar (1997)

John Vogter og Jens Erik Stausbøll: Juristen nr. 8/1990, side 353-365

---

<sup>16)</sup> Udtrykker Folketinget mistillid til statsministeren, indebærer det, at hele regeringen må gå af, medmindre statsministeren udskriver valg, jf. grundlovens § 15, stk. 2. Som det fremgår af § 15, er det Folketinget, der gør det politiske ansvar gældende ved at udtale sin mistillid til en fagminister eller statsministeren. Dette sker ved en simpel flertalsbeslutning. Det politiske ansvar, i form af vedtagelse i Folketinget af et mistillidsvotum til statsministeren eller til en fagminister, er kun sjældent blevet gjort gældende. Vedtagne mistillidsvota mod regeringer har siden systemskiftet i 1901 kun forekommet tre gange, ligesom Folketinget aldrig har vedtaget et mistillidsvotum mod enkeltministre, jf. Jens Peter Christensen, Ministeransvar (1997), side 522-523.